

کتابخانه
مجلس شورای
اسلامی

۱۵۴

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: بحار الموعود

نسخه: ۸۰۰

مؤلف

مترجم

شماره قفسه: ۱۵۴۲۸

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۹۰۹۷۰

۱۴۰۸
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

کتاب: علم در اسلام

مؤلف: شیخ محمد باقر

مترجم

شماره قفسه: ۱۵۴۲۸

جمهوری اسلامی ایران

شماره ثبت کتاب

۹۰۹۷۰

۱۲۹۵۸
تاریخ ثبت: ۱۳۴۲/۲/۲۲
محل ثبت: کتابخانه مجلس شورای اسلامی

۴۹ مناسک حج
 صحیح محمد باقر

۱۵۴۲۸
 ۹۰۹۷۰

۵۱۸۴

کتابخانه محمدالدین شد
 ۱۹۳۵

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين والصلاة على محمد
واله الطاهرين **واعبد** ابن محضه پست
درو اجابت حج تمتع و حج تمتع مرکب است
از عمره حج پس در اینجا دو مقصد است
مقصد اول در افعال عمره است و آن
چهار فعل است **اول** احرام است و
موضع احرام از برای کسانی که از طرف
عراق میروند وادی عقبی است و کسانی
که از سمت یمن میروند معاب که به نام
باامکان در صورتیکه خود بیایم ممکن
است

الحمد لله

باشد در محاذی آن محرم میشود و گشتا
 از **پینه** میزدند مسجد **شجره** میباشد **مبقا**
 کلستان هر موضعی از آن که بوده باشد
حوط عدم ناخبر است تا بداند عرف
 و گفت آن اینست که قصد نماید که
 اهرام عمره **حج تمتع واجب** بجا آورد
 قرینه الی الله تع و حرام میشود با حرام
 اموری چند **اول** صید کردن از بیابان
دوم بکار بردن بوی خوش **سوم** شستن
 کردن لباسهای و باخچه بوی خوش را در
چهارم نظر کردن در آینه **پنجم** کردن **نکته**
 بدست بجهت زینت نه بجهت استنجاب
ششم خضاب کردن **هفتم** زینت
 کردن بر زینت **هشتم** مجامعت کردن
نهم **دهم** **یازدهم** **وزن** **وزن** **وزن**

باشد در محاذی آن محرم میسود و گشتا
 آن بینه میروند مسجد شجره میباید مبقا
 کل ایشان هر موضعی از آن که بوده باشد
 حوط عدم تا حیل است تا بد است عرف
 و کفست آن اینست که قصد نماید که
 اهرام و حج تمتع واجب بعل میبایردم
 قرینه الی الله تع و حرام میسود با حرام
 اموری چند **اول** صید کردن از بیابان
دوم بکار بردن بوی خوش **سوم** سبزه
 کردن بسپاهی و باغچه بوی خوش را
چهارم نظر کردن در زینت **پنجم** کردن آن
 بدست بجهت زینت نه بجهت استیجاب
ششم خضاب کردن **هفتم** زینت
 کردن بزبورها **هشتم** مجامعت کردن
 و لا قوه الا بالله العلی
 العظیم

هو مقدرة
الصالحين وما قدر الله
الذي في الكتاب وهو خير
والفقيهين والذين
هم الذين الذين

فصل استماع مرد از زن با زن اگر مرد
اگر چه بشکست و لمس و نظر بوده باشد
بغی بشهوت ایشان با موره مسطر
نماید **و فصل** عقد بستن فیمابین مرد
وزن بلکه هم چنین است ثوکیل در آن
و حضور در مجلس عقد و شاهد شدن
بر آن و جایز است خریدن جواری
برای محرم اگر چه مقصود و طی باشد
باز بپوشیدن آنچه ساق داشته
باشد حتی بر زنان علی الاحوط **و فصل**
فروق که عبارت از دروغ و محش و
مفاخرت کردن باشد **فصل** هبال
که عبارت از گفتن لا والله و بلی والله
باشد یعنی قسم خوردن **چهارم** ازاله
از

کردن موی از بدن اگر چه نشانه کردن
باشد **باز** ناخن گرفتن و شکستن
ناخن با خنجر و هرگاه خود شکسته باشد
جایز است جیدن آن و احوط آنست
که کفاره بدهد **و فصل** سلاح پوشیدن
فصل بوی و با حین و آن چیزی است
که بجهت بوی کردن میکارند و کلاهشکه
بوی خوش دارد و اما آنچه در محل
میرود از نباتات عیبی ندارد **و فصل**
کشش شپش با کبک و مانند ایشان آنها
از بدن و تحویل آنها از محلی محلی دیگر
عیب ندارد **و فصل** اخراج خون از
بدن خواه بقصد باشد یا بحاجت اگر
چه بخاراندن باشد بکس خون بیرون

اید و هم چنین است مبالغه در سواک
 بحد ضرورت و هرگاه دملی داشته باشد
 و زمان افطار آن رسیده باشد جایز است
 فشردن آن اگر چه خون بیرون آید و
 هم چنین کردن دندان هرگاه ضرورت
 شود و الا فلا **بسیما** استغنا است یعنی
 طلب خروج منی نماید هر چند که باشد
 و ممکن است ادره ششم را داخل در این
 احرام بدانیم لکن حجبه ضبط عدد احتیاطا
 منفرد نموده شد و اما قطع اشجار و
 نباتات بیابانی حرام اگر چه حرام است
 بر مجرم لکن اختصاصی به مجرم دارد
 بلکه از خصایص حرم است **بسیما**
 پوشانیدن سر است و آن بر مرد در

هر

در حال احرام احرام است و بروزن و آب
بسیما **بسیما** **بسیما** **بسیما** **بسیما**
 هنگام سپور رفتن نه در وقت نزول
 و این هم مختص بر حال است **بسیما**
 پوشیدن چیز است که دوخته باشد
 مانند قبا و الخاق و زبرجامه و کلاه
 مگر همپای طعام و زاد و کمر بند و کبسه
 پول که جایز است با خود نگاه داشتن
 و اما کفایت احرام است که بکند جامه
 دوخته خود را پس قصد کند که احرام
 واجب بعلل مبارک و حرام میکند بر خود
 امور مذکوره را پس بپوشد لنگی که
 میثرا و باشد از ناف تا زانو و احوط
 پوشیدن این دو جامه است پیش از

در وقت کندن جامه
 که جامه نهد و بپوشد

نیت ثلبیه و هرگاه خواهد کرد زندگانی
 ندارد و هرگاه بالای ناف به بندد
 و از رانوی بگذرد نیز مانعی ندارد و بلکه
 بهتر است پس بپندارد بدوش خود
 ردائی و باید هر دو پاک باشد و حریر
 نباشد و هم چنین است از پیشه و غیر
 ماکول اللحم و معصوب نباشد و چیزی
 باشد که نماز در آن صحیح باشد و معتبر
 در آن که سائر باشد بلکه در رداء
 نیز علی الاحوط و نیز احوط نشست که
 بافتنه باشد مانند پیوست و نمند نباشد
 و طلا ناف نباشد و چیزی نماز را باطل
 نیست از غضب و غیر غضب که نماز را باطل
 جایز نیست نباشد و احوط است که از پیشه

و میفید محض باشد و مستحب است که
 از پیشه باشد و سفید باشد و اگر چیزی
 باشد بهتر است و بعد چهار ثلبیه بگوید
 باین لفظ که لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ و احوط است که زیاده
 کند بر آن إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعَّةَ لَكَ وَالْمُلْكَ
لَا شَرِيكَ لَكَ و احوط این است که
 یک دفعه دیگر این قسم بگوید لَبَّيْكَ
اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ لَبَّيْكَ إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعَّةَ
لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ وَ
 مستحب است که ثلبیه را مکرر بگوید تا وقتی
 که ملاحظه خانه های مکه را بنماید
 وقت لافست قطع ثلبیه را نماید و
 مستحب است که اول بدین ارازه حرکت

۲ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ

و موبال کند و با خنجر را بکشد پس بفرمان
عَسَلْ كُنْ وَهَكَام عَسَلْ يَكُونُ لِيَوْمِ اللَّهِ
وَيَا لِلَّهِ اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي نُورًا وَطَهْرًا
وَحِرْزًا وَأَمَّا مِنْ كُلِّ خَوْفٍ وَشَفَاءٍ مِنْ
كُلِّ دَاءٍ وَسَقَمٍ اللَّهُمَّ طَهِّرْ بِي وَطَهِّرْ
لِي قَلْبِي وَأَسْأَلُكَ فِي صَدْرِي وَأَجْرِي عَلَى
لِسَانِي مَحَبَّتَكَ وَمِدْحَتَكَ وَالشَّاءَ
عَلَيْكَ فَإِنَّهُ لَا قُوَّةَ لِي إِلَّا بِكَ فَدَعَاكَ
أَنْ فَوَّامَ دِينِي النَّسِيمَ لَا حَرْكَ وَلَا يَتَاغ
لِسَنَةِ يَسْبِكُ صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَتُورِكَ
 کند بعد از غسل آنچه بر محمد حرام است
 پس بپوشد جامه احرام را **در وقت** از
 افعال واجبه محمد طواف است بدانکه
 چون محرم خانه هائی مکه را د بد

و اگر غسل نکند یا با خنجر را بکشد
 عسل نکند و هکام عسل بگوید
 و یا لله الله الله اجعل لی نوراً و طهراً
 و حیرزاً و امّا من کل خوف و شفّاء من
 کل داء و سقم الله طهر بى و طهر
 لى قلبى و اسألك فى صدْرِى و أجرى
 على لسانى محبتک و مدحک و الشّاء
 علیک فانّه لا قوه لى الا بک فدعاک
 ان فوّام دینى النّسیم لا حرك و لا یّتاغ
 لسنه یسبک صلواتک علیه و آله و توک
 و اگر غسل نکند یا با خنجر را بکشد
 عسل نکند و هکام عسل بگوید
 و یا لله الله الله اجعل لی نوراً و طهراً
 و حیرزاً و امّا من کل خوف و شفّاء من
 کل داء و سقم الله طهر بى و طهر
 لى قلبى و اسألك فى صدْرِى و أجرى
 على لسانى محبتک و مدحک و الشّاء
 علیک فانّه لا قوه لى الا بک فدعاک
 ان فوّام دینى النّسیم لا حرك و لا یّتاغ
 لسنه یسبک صلواتک علیه و آله و توک

ف

قطع ظبیه میکنند و چون خواهد که داخل
 مکه شود مستحب است غسل کند
 و اگر ممکن نشد در خوانه که منزل
 میکند غسل کند و مستحب است که هنگام
 دخول پیاده شود و یا برهنه داخل شود
 و نعلین را بدست بگیرد و قدری از آخر
 بعد از دخول مکه بخابد و هرگاه خواهد
 که داخل مسجد احرام شود یا مستحب است
 غسل نماید اگر غسل ممکن نباشد تیمم
 بدل از آن و جمعی دارند نماید و در مسجد
 بایستد و ایند عاجزاند السلام علیک
ایّها النبی ورحمه الله وبرکاته
لسم الله ویا الله وھن الله و ما
شاء الله و السلام علی انبیا و الله

وَرَسُولِهِ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ
وَالسَّلَامُ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَآلِهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ و با بامی و خضوع و
 میگون و وفار داخل مسجد الحرام شود
 پس بایستد و بخواند دعای مانور را
 و اما واجب طواف پس نیت کند که
 طواف واجب عمره را بعمل میآورم قریبه
 الی الله تع و این نیت را هنگام محاذات
 و مقابله بسار بدن خود باول حجر الاوسط
 نماید و وقت در این باب لازم نیست
 همین قدر که طرف چپ او مقابل حجر
 الاوسط است عرفا کافیست پس از همان
 موضع طواف کند و در خواندن کعبه
 بگوید بنوعیکه حجر اسمعیل داخل در

طواف باشد تا هفت مرتبه باید در نما
 احوال باید طرف چپ ایشان سمت
 خانه باشد و طواف با بامی مقام ابرهیم
 و خانه زیاده نباشد در صورتیکه
 خارج از این حد شود طواف باطل است
 و هم چنین در حجر باشد و ان بعضی
 از اعضای آن در حال طواف واقع
 شود باطل است باید ملاحظه سه
 فقره را در حال طواف نماید پس ختم
 کند شوط هفتم را بمشهای حجر الاوسط
 پس برود در مقام ابرهیم اتحاد و رکعت
 نماز کند و هرگاه کثرت در عجب
 مقام هر جا که نزدیکتر مقام باشد نماز
 کند و شرط است در طواف طهارت

بدن از حدت و خست و باله بودن لباس
 و این که فاصله میان هفت شوط طواف
 نبوده باشد و مستحب است که چون
 داخل مسجد الحرام شد از باب بنی شیبه
 داخل شود و مبارک طواف کند و چون
 نزد باب حجره ایود شد بگوید الحمد لله
 اللَّهُ هَذَا أَنَا هَذَا أَوْ مَا كُنَّا لِنُضِدِّي
 لَوْلَا أَنْ هَذَا أَنَا اللَّهُ سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ
 لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ أَكْبَرُ
 مِنْ خَلْفِهِ وَأَكْبَرُ مِمَّا أَخَافُ وَحَدِّدْ لَا
 إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ لَهُ
 الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ حَسْبِيَ وَكُفَيْتُ
 وَحَسْبِيَ بَيْدِي الْخَيْرُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 پس صلوات بفرستد بر محمد و آل محمد و

سم

سلام کند بر این فرستگار و بر سایر اولادش
 و بر پس و هرگاه آگفتا کند در عوض
 آنچه ذکر شد بر تکبیر و صلوات و سلام
 بر محمد و آلش هم خوشبخت پس برود
 روبرو حجره ایود و بگوید ان را و
 صورتش را بر آن بمالد و اگر ممکن نشد
 دست خود را بمالد و دست را بوسید
 و اگر این هم ممکن نشد اشاره کند
 بحجره بدست خود و بگوید دریا نکالت
 بِنِيْمِ اللَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُمَّ آمَّا بَنِي
 آدَبْنَهَا وَمِثْلًا فِي نَعَاهَدْنَهُ لِنَشْهَدَ
 فِي عِنْدَكَ بِالْمَوَافَاتِ وَدَرِجَاتِ
 که در مرتبه این علما نماید مگر
 دعا که در مرتبه اولی است و هرگاه

مشکل است در مرتبه اولی و اخیر چنین
 کند و هم چنین است تغییل رکن بمائی
 و اوان رکنست که محاذی رکن محبر
 الا میود است و در آن موضع مستحب
 است دعا بر خود و پدر و مادر و هر
 که را که خواهد به زبان که باشد
 و هرگاه در عدد اشواط شکت کند
 بنا بر اقل کذا در سپهر از افعال
 عمر معنی است چون فارغ از نماز
 طواف شد برود و بصفای او از اول
 صفایت کند که معنی واجب میکنم
قربه الی الله تعالی و از آنجا برود بمروه و
 برگردد بصفای هفت مرتبه باین نوع
 که رفتن را یک مرتبه تواند دهد و برگشتن

یک مرتبه

را یک مرتبه و در وقت برگشتن از صفای
 مروه و از مروه بصفای پاهای خود را
 متصل کند بان دو موضع اگر بالای
 صفا و مروه نرود و اگر بالا ی آن برود
 لازم نیست و در حدیث است که طول
 در آن در صفای مروه سبب زیاده است
 غنائی او میشود انشاء الله تعالی
 و مستحب است که با طهارت باشد درها
 معنی و بالا رود بر صفای بنوعیکه خانه را
 به بیند پس بمقدار یک معنیه باشد
 با بسند و حمد و ثنای الهی کند و مذکر
 نعمتهای خداوند شود و تکبیر و تحمید
 و تهلیل الهی گوید و بشارت است که سه
 مرتبه بگوید لا اله الا الله و هذه لا

عمره است و موضع احرام مکه است هر
 موضعی که از مکه بوده باشد جایز است
 احرام در آن و هئالست که در مسجد
 احرام بوده باشد و هئالست که در
 حجر حضرت اسمعیل یا خلف بمقام
 باشد در خلف مقام ابرهیم باشد
 و وقت این احرام بعد از فراغ از عمره است
 تا وقتی که نیت شود زمان و قوف
 در عرفات و افضل این است که روز
 توبه بوده باشد و افضل آن است
 که وقت زوال احرام به بند و برابری
 که قصد احرام نماید و پیوسته باشد احرام
 راه گاه نزع کرده باشد از خود و الا
 تجدید لباس نماید بعد از نزع و آنچه دو

حکم نزع است و نیت بگوید مانند نیت
 احرام عمره پس برود در منی و هنگام
 رفتن مستحب است این دعا بخواند
 اللَّهُمَّ إِنَّا بِكَ رَجَوْنَا وَإِنَّا بِكَ أَدْعُوكَ
 قَلِّبْ عَنِّي أَمَلِي وَأَصْلِحْ لِي عَمَلِي پس چون
 رسید منی مستحب است این دعا بخواند
 اللَّهُمَّ هَذِهِ مِنِّي وَهِيَ مَأْمُونَتِي بِهِ
 عَلَيْكَ مِنَ الْمُنَاسِكَاتِ فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُقْبَلَ
 عَلَيَّ بِمَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَى أَنْبِيَائِكَ فَأَسْأَلُكَ
 أَنَا عَبْدُكَ وَفِي قَبْضَتِكَ وَمُسْتَجَابُكَ
 اینکه بپوشد نماید در منی یعنی شب در
 منی بماند تا طلوع فجر بوم عرفه و نماز
 صبح کردن در آنجا بلکه تا طلوع شمس
 حضور صادق و حق امام حضور صادق و

وادی محسن پس برود بجانب عرفات
 و مستحب است اینکه در هنگام توجیه
 بجانب عرفات بخواند این دعا اللهم
الیک صمدت و ایاک اعتمدت و وجهک
اردت فامنک ان یبارک لی فی رحلتی
و ان تقضی حاجتی و ان تجعلی الیوم
ممن ینبأ بی به من هو افضل منی و
 مستحب است تجدید طلبه بعد از دعاء
 مذکور هنگام سپهر بعرفات **دفعه**
 از افعال حج و قوف بعرفات است و
 وقت آن بعد از زوال بوم عرفه است
 تا غروب آفتاب و واجب آن دو امر است
اول نیت که وقوف در عرفات
 منبهاهم از برای حج تمتع که بر من واجب

لن

شده است از زوال تا غروب آفتاب
 قریه الی الله تعالی **دفعه** مانند در آن
 موضع اگر چه دعائی بخواند چه بنشیند
 و چه بخوابد و مستحب مؤکد است که
 مشغول دعا شود و دعا کند جهت
 خود و پدر و مادر و سایر مؤمنین
 و مؤمنات **دفعه** از افعال حج و قوف
 بمشعل است و وقت آن بعد از طلوع
 فجر است تا طلوع آفتاب و احوط آن
 است که شب و نهار داخل در قصد
 نماید بلکه تجدید قصد نماید بعد
 از طلوع فجر و هرگاه قبل از طلوع
 شمس رود جایز است بلکه بهتر است
 در حق عامه مردم ماحله ای امام

دفعه

دفعه

لکن نکند و از وادی محسّر الا بعد از
 طلوع شمس و واجب آن نیت است آن
 قصد و قوف بمسجد است واجب قربانی
 و ماندن در آنجا تا طلوع شمس **جواب**
 از افعال حج رمی جمر عقبه است در
 واجب آن نیت رمی است یعنی انداختن
 هفت سنگ بجانب جمر عقبه بنوعیکه
 برسد جمر مذکوره گذاردن و هفت
 سنگ را یکدفعه انداختن کفایت نمیکند
 و سنگ و پرها باید از حرم باشد و وقت
 آن از طلوع شمس روز عید است تا
 غروب و مستحب است که سنگ و پرها را
 از شتر برداشته باشد و در وقت
 انداختن پیاپی ده و با طهارت باشد

حج
 ۲۲

و اگر

و مستحب است در حالتیکه سنگ و پرها
 در دست اوست بگوید اللهم ان هؤلا
حصبای فاحصهن لی وارفعهن فی
علی و یگوید در حال انداختن الله
اکبر اللهم اذخر عنی الشطان اللهم
تصدیقاً یکنایک و علی من نیک
صلی الله علیه و آله اللهم اجعل لی
حجاً مقبولاً و عملاً مقبولاً و سعياً مقبولاً
و ذنباً مغفوراً و مکروه است پسندادن
نزد جمر بعد از رمی و چون بمنزل
رسد مستحب است بگوید اللهم لی
و نیت و علیک توکل فی نعم الوتر
و نعم المولی و نعم النصیر **بجواب** از افعال
 حج قربانی کردن است و وقت آن

حج
 ۲۳

روز عید است بعد از دمی و نیتش
انپست که قربانی میکنم واجب قربان
الی الله تع و شرایط قربانی که صحیح
الاعضا و چاق باشد و شرایط دیگر
که معرفت است و رعایت بخولیت
که در نمازهای مطهره مسطور است
ششم از افعال حج حلق و تقصیر است
یعنی واجب است بعد از قربانی کردن
سر خود را بتراشد یا قدری از موی
سر خود را که کند لکن حلق افضل است
بلکه احوط است در حق تازه حج و نیت
کند که سر منبراشم یا ناخن منبرم در
فرض حج تمتع قربان الی الله و کسی که بر
سر خود صمغ و غسل مالیده باشد بجهت

حلق

ح

منع از شیش و مستحب است که موی سر را
در منی دفن کند و مستحب است که ناخن
خود را در این مکان بکشد و چون حلق
یا تقصیر نمود حلال میشود بر حرم
محرمات احرام ما عدا ای طیب که بوی
خوش باشد و نساء بلکه صید و چون
طواف زیارت نمود حلال میشود بر
اوزان **هفتم** از افعال حج طواف
زیارت است و وقت آن روز عید است
و روز بعد از عید هم محتمل است و وقت
آن نیز بوده باشد بعد از اعمال مذکور
در منی و واجب آن آنست که برگردد
بمکه و برود در مسجد الحرام و نیت
کند که طواف زیارت میکنم واجب

قربه الى الله تعالى پس طواف کند دور
 کعبه هفت مرتبه و این دعا کند از محب
 الایود چنانچه گذشت و ختم کند
 بان و دو رکعت نماز خلف مقام ابراهیم
 بعمل آورد و شرط است در طواف طهارت
 از حدث و خبث و مستحبات قبل از
 دخول بمکه غسل و مستحبات آنکه
 بایستد در مسجد الحرام و دعای مانور
 بخواند **هشتم** از افعال حج سعی بین
 الصفا و المروه است و کلام در کیفیت
 آن گذشت **نهم** از افعال حج طواف
 النساء است و این واجب است بر مرد و زن
 و کیفیت آن همان است که در طواف
 عمره و حج گذشت حتی دو رکعت نماز

پایان

سعی

طواف

و بعد از آن خلف مقام و بعد از این
 طواف سعی واجب نیست **دهم** از
 افعال حج بلتوته است و شب بروز
 آوردن است در شب یازدهم و دوازدهم
 بلکه سیزدهم هم برای کسی که بعد
 از ظهر روز دوازدهم کوچ نکند با قدم
 و واجب نیست تمام شب بمابد نصف
 شب تا صبح یا بعکس خلاف احتیاط است
 بلکه کفایت میکند که از نصف شب
 بمابد تا صبح و میتواند در پیوم یازدهم
 و دوازدهم بمکه مراجعت کند و برگردد
 کفایت کند ماندن در آن مکان اگر
 چه نخواهد و عمل مخصوصی ندارد و
 واجب است در این روزهای چهار

سعی

ثَلَاثَ نَمَائِدِ یعنی بیست و یک سنک در روز
اول سبه حجره زنند انداء کنند حجره اولی
و آن حجره ایست که نزدیکتر است بمقی
و دورتر است بمکه و هفت سنک بجانب
آن اندازد که بر او بخورد پس برود
بجانب حجره اخیره که حجره عقبات است
آن را نیز هفت سنک زنند و هم چنین
دوازده دوازدهم و هرگاه روز
دوازدهم نوزدهم و دوازدهم نیز
این سه حجره را بنوع مرقوم زنند و وقت
این عمل از طلوع شمس است تا غروب
افتاب مستحب است تمام کردن یک
ختم قرآن در مکه معظمه اولی در
مستحب الحرام بلکه در بین و کن عرائش

و بمبانی هرگاه کسی بخواند سید عالم را
در خواب ببیند و بمبانی خود را در
بهشت با و بنماید

الطاس ری

دارم

مست
مقابل

۱۲۰۲

K9, 1/2A

خطی